

TEATRE CATALÀ

¡MATRIMONI!...

MONOLECH HUMORISTICH

EN VERS

ORIGINAL D'EN

Joan Mallol

BIBLIOTECA DE
JOVENTUT TEATRAL

I MATRIMONI!...

Els delegats y representants de la **Sociedad de Autores Españoles**, son els encarregats del cobro dels drets de representació.

Es propietat de l' Autor.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

Biblioteca de JOVENTUT TEATRAL

¡Matrimoni!...

MONÓLECH HUMORÍSTICH

EN VERS

D'EN

Joan Mallol

Estrenat pel distingit actor Ricart Güell

BARCELONA

LLIBRERIA CIENTÍFIC-LITERÀRIA DE JOSEP AGUSTÍ

Elisabets, 4

1911

Repartiment

PERSONATJE

ACTOR

PAU . . . . . RICART GÜELL

Acte únic

Representa l'escena una sabateria en la que hi está trevallant un xicot sabater d'uns vint anys: al aixecarse'l teló, adonantse del públich s'aixeca y diu:

Aqui matava l'estona
posant solas y talóns
pro veig alguna minyona.,.
y a mi m'agrada la dona
molt mes qu'el pa de crostons.

Ja ho veuhen, sech sabaté,
pero la pega'm carrega
y això'm cansa, en bona fé,
digueume: ¿com ho faré?
per escombrar tanta pega.

¡Pega si busco una dona!
¡pega si trovo un amich!
¡pega si algú m'enrahona!
may la pega de la bona
vol acostarsem un xich.

Si jo pogués lográ un fi
encare no'm queixaria
y total, per pogué di
«demà, a tal hora, 'l matí
tinch d'anà a la reetoria.»

No tothom se pot casá
¿potse s'ho havían cregut?
jo no ho he pogut lográ

y aixó que ab tan d'estimà
tinch el cor mitj geperút.

Jo ja crech que si no fós
aquet nàs arremangat
que'm fa fer tipo de gos,
com que soch bastant graciós
ja n'hauria prou trovat.

Prou que busco, prou batallo
prou corro d'aqui y d'allà
pero per mes que trevallo,
al ultim ve que m'encallo
y solter m'he de quedá.

Molts de cops que'm trovo sol
ab una noya aixerida
com que jo no soch mussol.
li faig l'amor de... *nynyol*
mentres que li prenh la mida,
dihentli alguna cosa extranya
fentli alguna... *pessigolla*;
pero ella no vol maranya
y'm regala una castanya
que'm deixa la pell com *sola*.

I pensant que l'obtindrè
jo segueixo predicant
li dich que'l estimo ab fé,
y ella que no ho vol sabé
va seguint bofetejant.

(*Pauseta*).

La dona, hermosa criatura,
tot un angel de bondat,
ignocsenta, dolsa y pura
en ella està l'hermosura
mes gran que s'ha somiat.

Pero lo que a mi m'encanta
francament, per molts istils
es aquell sota garganta (*senyala*)
aquell parlá mitj *tunante*,
aquell riure, aquells perfils.

Diguin, quin es el mortal
que al veure aquelles maneres
aquell cos angelical,
aquell ayre, aquella sal
que passa per les acerres,
no's trastorna de moment
ferit del cap desseguida,
y detrás d'ella corrent
li ofereix cor, pensament
y si vol taula guarnida.

Are se creuràn potsé
qu'aixís en conquisto un feix,
donchs no s'ho pensin, perque,
fins quan un petó vull fe
me l'haig de fer jo mateix
y n'obstant si bé veyém
noyas saladas y macas,
fillets de Deu, si ho mirem
se'n veu una llista, ¡etxém!
plenes de forats y tacas.

L'una sòl passejà un nas (*senyala*)
com una xocolatera,
l'altre te un bon bigotás,
l'altre una boca capàs
d'entrarhi una cafetera,
l'una es guerxa, l'altre xata,
l'altre es coixa ó geperuda
ab front com una safata

y perquè estigui a la nata
si vos parla ja estornuda.

Y encare'm dona mareig
si una d'aquestes atrapo,
y em diu fastigós, jo veig.
que si el mirall me diu lleig
la mare diu que sóch guapo.

(*Pauseta*).

Prò jo que portó la deria
de casarme ben aviat,
pensem sobre la materia,
que veig qu'això es cosa seria
y no anés equivocat.

Diuen molts que's aburrida
la vida que dú'l solté,
ja m'hi convinch desseguida
prò, veyam; y quina vida
en el matrimoni's té?

He sentit alguns minyons
que diuen que tot es ditxa,
que s'hi passen ratos bons
pro si aixó fossin rahons
seria una pena y mitja.

Jo ja crech que una vegada
tots dos han donat el «sí»,
ve una nit molt reposada
tranquila, alegre, triada
que no's voldria la fi,
que si voleu aixó dura
un, dos mesos, un anyet,
prò senyors, tanta ventura
s'acaba, y, la confitura
se cambia ab un baylet.

Aixó surtinne barato
perque pot molt ben passà
que'ls arribi algun noy xato
o mitj garrell o mulato
que no'l puguin despatxà,
y vindrán aquelles nits
de senti aquell ¡ué! ué! ué!
y dormiràn arrupits
ab els llensols tots humits
perque a n'el noy li convé.

Si continua plorant
ella li dirà—Silvestre
mira distreulo cantant
y vosté tot renegant
casi el tira a la finestra.

Perque aixó je's sapigut.
no vol llevarse la dona
vosté passeja'l menut,
ella no gasta salut
y es queda al llit ben rodona.

Moltes vegades li passa
qu'ella fent la salamera,
li diu ab tota catxassa,
el crià m'empipa massa
me convé dida y ninyera—,
y vosté que'n molts moments
se troba que'n la butxaca
no hi porta deu *sentiments*
(fort) fins s'ha de vendre las dents
per la seva donyá Paca.

(Pauseta)

El noy creix, y es un dimoni
tot ho esquinsa ab saragatà

sense que ningú li aboni
com que ja sou matrimoni
compri górreres y sabates.

I procuri que no's mori
perque als altres en vindrán
fent renegar del casori
y el bullit y el rebombori
qu'entre tots li donaràn.

L'un li don una trompada
per volguerli priva'l pá,
l'altra plora, aquell s'enfada
de l'un reb ensopegada
a l'altre li peta un bràs.

¿Vaja y aixó es está bé?
aixó es la felicitat
que pregonan molts perque
deixem l'estat de solté
y agafém el de casat?

¡Ah! no, no: passem-hi al tema
del genit que's convenient,
que jo'l tracti ab molta flemma,
perque mirin a mi'm crema,
la dona ab genit dolent.

Si l'arriban a pescar
que tingui aquet natural
comensint-se a preparar
qu'algún dia'ls trencarà
ab un tanto'l pis de dalt.

Si vosté no te dinés
per comprarli algún vestit,
potse rebi algún revés
y per enfadarlo més,
se tingui d'arreglà el llit.

Si quant surt a donà un volt
se retira tart a casa
prengui tila ¡quin es tal!
de fastichs! perdut! mussoll!
¡calavera! boig y ase!

S'estripa l'americana
o s'hi fa algún descusit
també li armará *jarana*
y perque li don la gana
no li cusirá el vestit,

Per mes que a vosté'l subleva
sembla un home pel drepaire
tenint dona a casa seva
vosté va ensenyant la seba
perque li refresqui l'ayre.

Tot aixó perque es deixada
perque te un genit aixís
no escombria, ni fa bugada
porta la roba estripada
y gasta un corral per pis.

Altres vegades a l'hora
qu'arrivo de trevallar
no te'l dinar la senyora
se estava contenta a fora
ab les dones a *garlà*.

¿l aixó proporciona gustos?
lo que porta es embolichs,
cabories, penes y sustos
de manera que'ls disgustos
casi'l matan a pesichs.

(Pausa).

Veig qu'alguna senyoreta
me mira un xich de reull

y'm m fá alguna postureta
perque tregui roba neta
comensant un altre full.

Ja ho faré, ja ho endevino
que jo soch massa exigent,
no tinguin cap amohino,
prò creguim no desatino,
aixó passa exactament.
prò no recordo sisquera
quan passant per el carrer
veig una noya soltera
repicant talons lleugera
per dar feyna al sabaté,
aquella cara expressiva,
aquells llabis rebufons (*senyala*)
aquella mirada viva
aquell riure que captiva
y aquelles delineacions,
y ab un posat de torero
m'hi arrenco dihent—jolé!
—*viva tu cuerpo zilero*
muarenilla te riquiero—
y ella... no contesta ré.

Dirán perque no contesta
jo tot desseguida ho veig
ella al mirarme va llesta
(*per ell*) perque'l tipo la molesta
y'm trova un xich massa lleig.

Jo prou me tapo les falets
prou treballa perque'l nás
no'm surti tan de les galtes
prò les baixes y les altes
diuhen—no m'enredarás (*ab sorna*).

(*Pauseta*).

(Vaja ho tornaré a prová)
mirin, jo ja comprench bé
que's mal aixó del casá,
prô no'm faría pregá...
¿ni ha alguna que li convé?
ja pot dirho desseguida
tinch un cor que no te preu
y'm guanyo mitj bé la vida
tot prenent alguna mida
y fent corre'l *tirapeu*.

Mirin que's molt trist aixó,
vaig ab l'intenció mes bona
de casarme, y ¡cá minyó!
no pesco en cap ocasió
ni la meytat d'una dona.

Ja ho sabeu morenes, rosses
de posat bonich o lleig
petites, magres o grosses
desd'ara dochs no vull mosses
ja podeu anar a passeig.

Jo que he patit tant y tant
per elles, y cap me vol
prô desde avuy endevant
com un sabater *Don Juan*
vos envió a pendre el sol

Dirán qu'aixó es la venjansa
d'un sabater despitat
que ja he perdut l'esperança
de les noyes de confiança
que tenim per el veinat,
prô després que clarament
he comprés que ningú aboni,

y judici excelent
la vida de llegament
qu'ocasiona'l matrimoni,
faig constar qu'he decidit,
y un sabater te paraula,
que per arreglarme'l llit
y cusirme un descusit
no necessito cap *Paula*,
perque are no vull cap dona
ni ferli declaracións,
passaré millor l'estona
tractant ab cuyro y ab lona
y fent soles y talons;
y si alguna arrepentida
are's vol declará ab mí,
ha de ser molt ayxerida
molt rica y molt distingida
perque jo *digui* que sí.

TELÓ

Obres de Joan Mallol

	<u>Pessetes,</u>
¡YA ESTA FET!, monólech	0'50
EL SABATER DEL CANTÓ, joguina, 1 acte .	1
BORRASCA MATRIMONIAL, comedia, 2 actes .	1'50
A RATOS PERDUTS, joguina, 1 acte. . . .	1
L'ONCLE RENAT, 1 acte (homes sols). . .	1
VORETA'L MAR, (su riva al mare) barcarola, música del mestre Alvarez, edició Zo- zaya	4
¡MATRIMONI! Monólech humorístich. . .	0'50
LA MALALTA DE MODA, humorada, 1 acte. .	0'50

CASTELLANES

- EL PAJARILLO VERDE, sarsuela en 1 acte y 3 qua-
dros, música dels mestres Rovira y Morting.
- LAS BOMBONERAS, sarsuela en 1 acte y 3 quadros,
música del mestre Rovira.
-

BIBLIOTECA
DE
JOVENTUT TEATRAL

- Per una capa.**—Comedia en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells. . . 1
- El Sacrifici.**—Drama en tres actes y en prosa, d'en Faust Casals y Bové . . . 2
- Cel perdut.**—Quadro dramàtic en un acte, d'en Florenci Cornet. 1
- Francesch Rusck.**—Drama en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells . 1
- Crepuscle.**—Quadro dramàtic, per Santiago Gomila. 1
- L'amor es cert.**—Assaig d'entreteniment escènic, per J. Oliva Brigman. . 1
- ¡Pobra mare!**—Drama en un acte y en prosa, d'en Emili Graells Castells.. . 1
- La mitjornada.**—Comedia en un acte y en prosa, d'en Joseph Iborra y Solé. . 1
- La Veu del Poble y el Poble de la Veu.**—Revista d'actualitat, per F. L. 1'50
- Industria Ambulant.**—Dialec de R. Foyé Puig. 1
- Génit y figura...**—Joguina en un acte, per A. Pallardó y B. de la Torre. . . 1
- Dia de pluja.**—D'en Louis Forest, arreglada al català per Salvador Vilaregut 1
- El rostre ideal.**—Nota escènica en un acte, d'en Xavier Viura. 1
- Arseni Lupin.**—Comedia en quatre actes de F. Croiset y M. Leblanc, traduccion d'en Salvador Vilaregut. . . 2
- El gos dels Baskerville.**—Drama en quatre actes de Silvano d'Arborio, traduccion d'en Salvador Vilaregut. . 2
- San Josep gloriós.**—Sainet per R. Foyé 1
- Un polítich desgraciat.**—Monólech còmic satírich d'en E. Duch y Salvat. . 0'50